

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **J. F.**, trvale bytom K., *zastúpený: Mgr. Z. S., bytom K.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, Odbor Železničnej polície**, Kuzmányho 8, 041 02 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Oblastnej správy Železničnej polície Košice č. ObSŽPKE – 1/2010 zo dňa 16. apríla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/11672/2010-38 zo dňa 18. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/11672/2010-38 zo dňa 18. novembra 2010 **m e n í** tak, že mení rozhodnutie žalovaného č. ObSŽPKE-1/2010 zo dňa 16. apríla 2010 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o priestupku ŽP-8/2010-KE zo dňa 12. marca 2010 tak, že žalobcovi **u k l a d á** sankciu – pokutu vo výške 5,- Eur.

Vo zvyšnej časti rozsudok krajského súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,- Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie ŽP-8/201-KE z 12.3.2010 vydané orgánom Železničnej polície o uložení sankcie za priestupok podľa § 42 ods. 1. písm. f/ zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave a dráhach vo výške 33,- Eur. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že žalobca naplnil skutkovú podstatu priestupku, keď vystúpil z rýchlika č. R – 608 na strane koľajiska, na mieste, kde sa nenachádzalo nástupište, čím ohrozoval svoj život ako aj celkové pomery na koľajisku, kde sústavne prichádzajú a odchádzajú vlaky, teda už vystúpením z vlaku nastala právna skutočnosť, ktorá je v rozpore so zákonom. Tohto priestupku sa žalobca dopustil z nedbanlivosti, lebo ako sám tvrdí, nevedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale vzhľadom na okolnosti (nevystupovalo sa na nástupište, z vlaku bolo treba zoskočiť) a na svoje osobné pomery (aj vek) vedieť mal a najmä mohol.

Krajský súd sa vysporiadal so všetkými dôvodmi žaloby, v ktorých žalobca poukázal na okolnosti vystupovania z vlaku, pričom samotnú skutočnosť, že došlo k vystupovaniu na nesprávnej strane považoval za preukázané a ani samotný žalobca netvrdil iný spôsob vystúpenia z vlaku. Pokiaľ ide o výšku pokuty krajský súd dospel k záveru, že jej výšku v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca nenamietal, preto súd nemohol využiť moderačné oprávnenie na zníženie výšky uloženej sankcie.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadal zmenu rozsudku krajského súdu a zrušenie rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia. Vytýkal krajskému súdu nedostatočné zistenia a závery týkajúce sa zavinenia z nevedomej nedbanlivosti s tým, že nikdy netvrdil, že by vedel o tom, že vystupuje do koľajiska, ale práve, že nevedel o tom, že vystupuje do koľajiska. Podľa žalobcu krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a preto aj vec nesprávne právne posúdil. Vytýkal tiež, že jeho vec nebola spojená na spoločné prejednanie s vecou týkajúcou sa jeho manželky, s ktorou z vlaku vystúpili spoločne.

Žalovaný (ktorý je právnym nástupcom orgánu, ktorý rozhodol ako odvolací orgán) žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zistil, že dňa 09.01.2010 žalobca cestoval spolu so svojou manželkou do Popradu vlakom. Pri vystupovaní z vlaku zoskočil zo schodov do koľajiska. V dozorujúcej železničnej hliadke videl záruku bezpečnosti. Neskôr ho však legitimovali, uložili mu *blokovú pokutu vo výške 5,- €*, ktorú odmietol zaplatiť, pretože nemal vedomosť o tom, že vystúpil na nesprávnej strane vlaku. Bol poučený, že spáchal priestupok a vec bude riešená v správnom konaní. Neskôr mu bola uložená *pokuta vo výške 33,- €* rozhodnutím o priestupku č. k. ŽP-8/2010-KE zo dňa 12.03.2010.

Odvolací súd konštatoval, že v predmetnej veci manželky žalobcu A. F., rozhodli správne orgány rovnakým spôsobom, pričom v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov najvyšší súd v konečnom rozhodnutí rozsudkom 3Sžo/256/2010 z 8. februára 2011 rozhodol tak, že zmenil rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a žalobkyni (manželke žalobcu) uložil sankciu – pokutu vo výške 5,- Eur. Vo zvyšnej časti zamietajúci rozsudok krajského súdu potvrdil, keď žalovanému uložil povinnosť náhrady trov odvolacieho konania v prospech žalobkyne.

Senát 4S, ktorý rozhoduje vo veci J. F., vzhľadom na totožný skutkový dej, ktorý bol posúdený ako priestupok podľa § 42 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2009 Z.z., ktorého sa dopustili manželia pri vystupovaní z vlaku v Poprade, nezistil dôvod na iné skutkové a právne závery, než aké vyslovil odvolací senát vo veci 3Sžo/256/2010 a na ktoré súčasne v plnom rozsahu odkazuje.

Senát odvolacieho súdu zdôrazňuje, že ani skutočnosť, že príslušníci Železničnej polície, ktorých prítomnosť v koľajisku z vlaku zaznamenal žalobca, nemôže mať vplyv na posúdenie zavinenia samotného žalobcu, keďže žalobca zodpovedá za vlastné konanie, ktoré nepochybne naplnilo znaky priestupku podľa § 42 ods. 1 písm. f/ zákona.

Podľa § 3 zákona č. 372/1990 Zb. na zodpovednosť za priestupok stačí *zavinenie z nedbanlivosti*, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. *priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.*

Podľa § 16 ods. 4 písm. f/ zákona č. 514/2009 Z.z. *cestujúci je povinný dodržiavať podmienky zmluvy o preprave vrátane prepravného poriadku.*

V časti I., článok 4 ods. 4.2, bod d/ Prepravného poriadku Železničnej spoločnosti Slovensko, a.s., platného od 03.12.2009 (ďalej len Prepravný poriadok), sú uvedené povinnosti cestujúcich. Okrem iného je cestujúci povinný postarať sa o to, aby na správnom mieste, správnej strane a stanici včas nastúpil, prestúpil alebo vystúpil zo, respektíve do správneho vlak. Správna strana je daná miestnymi pomermi a pri staniach bez podchodov je to zvyčajne strana od výpravnej budovy. Ak si cestujúci nie je istý, vyžiada si včas potrebné informácie od dopravcu, respektíve personálu vykonávajúceho dopravnú obsluhu stanice. V konaní bolo nesporne z vyjadrení samotného žalobcu zistiteľné, že sa spoľahol na vlastnú pamäť a skúsenosť a nevyžiadal si od personálu vlaku informáciu k vystupovaniu z vlaku.

Zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke. Existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel medzi úmyselným a nedbanlivostným zavinením spočíva v tom, že pri zavinení z nedbanlivosti a to pri vedomej nedbanlivosti

páchateľ priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nemusí vedieť. U páchatel'a, ktorý pácha priestupok z nevedomej nedbanlivosti, je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti. Podmienky zodpovednosti sú ustanovené kumulatívne spojením prvkov, ktoré sú rovnocenné, t.j. vedieť mal a mohol. V prejednáwanej veci došlo k naplneniu všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku, vrátane jeho subjektívnej stránky tým, že sa žalobca nepostaral o to, aby z vlaku vystúpil na správnej strane. Vzhľadom na časový odstup od ostatnej cesty vlakom do stanice Poprad je dôvodné očakávať predvídavosť a opatrnosť žalobcu v takej miere, aby si overil spôsob vystúpenia z vlaku.

Z týchto dôvodov odvolací súd nevidel dôvod na zrušenie rozhodnutia o vine z priestupku založenej na nevedomej nedbanlivosti. Pokiaľ ide o samotnú výšku sankcie, odvolací súd vzhľadom na princíp individuálnej zodpovednosti, závažnosti a dôsledkov priestupku (aj so zreteľom na absenciu preventívneho pôsobenia príslušníkov železničnej polície, ktorí nezasiahli neodkladne tak, aby zamedzili cestujúcim vystúpiť z vlaku na nesprávnej strane) dospel k záveru, že uložená sankcia je neprimeraná povahe a okolnostiam priestupku. Súd nezistil dôvod ani na to, aby správny orgán niekoľkonásobne zvýšil pôvodnú blokovú pokutu uložením sankcie v administratívnom konaní, ktoré vyvolal žalobca legitímnym uplatnením svojich procesných práv na prejednanie veci. Uložená sankcia je v rozpore s princípom proporcionality a legitímneho očakávania. Odvolací súd preto podľa § 250j ods. 5 OSP na základe dokazovania vykonaného v správnom konaní ako aj pred prvostupňovým súdom rozhodol o zmene výroku sankcie (§ 250ja ods. 3 OSP) tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, ktorú považuje za zodpovedajúcu aj požiadavka generálnej prevencie.

Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia aj pre odvolacie konania (§ 224 ods. 1 OSP). O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol pri aplikácii § 250k ods. 1 OSP. Vzhľadom k tomu, že došlo k zmene rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, mal žalobca čiastočný úspech v konaní, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania v časti a to len za súdny

poplatok za odvolanie 33 €, ktoré je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 21. apríla 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková